

РЕШЕНИЕ

№ 1158

гр. С., 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-9 СЪСТАВ, в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ели Д. Анастасова

при участието на секретаря Юлия С. Димитрова Асенова като разгледа докладваното от Ели Д. Анастасова Гражданско дело № 20221100101937 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Дял I, глава XII от ГПК.

Производството е образувано по искова молба на С. Г. Н. срещу ЗК „Л.И.“ АД, с която е предявен осъдителен иск с правно основание чл.432, ал.1 от КЗ за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на размер на 40 000.00 лева, ведно със законната лихва върху присъдената сума от 10.11.2021г. до окончателното изплащане на сумата. В исковата молба са изложени съображения, че на 03.07.2021 г. около 08:30 часа ищцата пострадала при слизване от трамвай № 7, който се движел по бул. „Христо Ботев“ в посока от бул. „Тодор Александров“ към ул. „Цар Симеон“. На спирка на МГТ № ***** е ударена от лек автомобил „Хюндай Гетц“ с рег. No *****, управляван от К. Л. В., която се движела по бул. „Христо Ботев“ с посока на движение от бул. „Тодор Александров“ към ул. „Цар Симеон“. Твърди, че виновна за настъпване на ПТП е К. В., която с действията си нарушила правилата за движение по пътищата, като не се съобразила със спрелия на спирката трамвай и не изчакала слизащите пешеходци. В резултат от ПТП получила изключително тежки увреждания, изразяващи се в счупване на лява ключица, поради което е прегледана по спешност в УМБАЛСМ „ПИРОГОВ“. Имала силни болки в областта на лявото рамо. Движенията ѝ били невъзможни, а лявата ключица обездвижена.

Поради влошаване на състоянието ѝ на 07.07.2021г. е хоспитализирана в УМБАЛСМ „ПИРОГОВ“, където на 08.07.2021 г. е оперирана. Извършена е открита репозиция и са поставени хук плака и 5 винта. Лявото рамо е обездвижено. Към момента все още не може да движи лявата си ръка и продължава да изпитва болки и дискомфорт в областта на счупването. Имала и има нужда от чужда помощ в ежедневието. Състоянието ѝ продължава да е тежко. Все още не се е излекувала и лечението продължава. Проведена е обезболяваща терапия. Собственикът на лек автомобил „Хюндай Гетц“ с рег. № ***** сключил своята задължителна застраховка

„Гражданска отговорност“ при ответника със застрахователна полица № BG/22/121000045925, валидна от 04.01.2021г. до 03.01.2022г., което обуславя отговорността на ответника.

Ответникът „ЗК Л.И.“ АД е представил писмен отговор в срок, в който излага съображения за неоснователност на иска. Оспорва допустимостта на предявения иск поради липса на предпоставките, регламентирани в чл. 380, ал. 3, вр. чл. 432 от Кодекса за застраховането. Съгласно чл. 432 от Кодекса за застраховането увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетение пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, при спазване на изискванията на чл. 380 от ГПК, което същевременно и по смисъла на чл. 498 от КЗ е предпоставка за предявяване на претенцията пред съда. Твърди, че преди предявяване на исковата молба пред застрахователя, от името на ищеца е предявена претенция за изплащане на застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, по която е образувана преписка, която е разгледана от застрахователно експертна комисия при ответното дружество, като при съобразяване на обстоятелствата, при които са настъпили травмите, техния медикобиологичен характер - счупване на лявата ключица, данните за проведеното лечение - оперативно-кръвна репозиция, метална фиксация, медикаментозно, рехабилитация и неговия срок - 75 дни, както и поради настъпилото възстановяване без остатъчни последици е определено обезщетение в размер на 9 100.00 лева. Счита, че определеното застрахователно обезщетение възмездява в цялост увреденото лице за всички претърпени от него неимуществени вреди.

По образуваната застрахователна преписка не са представени данни относно банкова сметка на ищеца или пълномощно, съдържащо реквизитите на чл. 338 от Кодекса за застраховането, за необходимостта от които заявителят е бил уведомен с електронно писмо 24.11.2021 г., поради което счита, че не са налице предпоставките на чл. 498 от КЗ за предявяване на исковата претенция и същата е недопустима. Оспорва описания в исковата молба маханизъм на ПТП, както и същото да е настъпило изключително по причина от действията на водача на лек автомобил „Хюндай Гетц“. Счита, че причина за настъпването му са действията на ищеца като участник в движението - пешеходец, а именно внезапно навлизане в пътната лента пред лекия автомобил и на такова разстояние от превозното средство, което е поставило в невъзможност водача на МПС да предотврати настъпването на транспортния инцидент. Поддържа, че ищецът като пешеходец е създал предпоставки за настъпване на произшествието и е станал причина за възникване на описаните травми, тъй като е нарушил разпоредбата на чл. 113 на Закона за движение по пътищата, според който при пресичането на платното за движение, пешеходците трябва да преминават по пешеходните пътеки, като преди да навлязат на платното за движение трябва да се съобразят с разстоянията до приближаващите превозни средства и тяхната скорост на движение. Твърди, че ищцата е осъществила пресичането, навлизайки внезапно в лентата за движение на превозното средство в непосредствена близост пред движещия се автомобил, без да се съобрази с конкретната пътна обстановка, за възприемане на която не е съществувала обективна пречка, с което е нарушила разпоредбата на чл. 113 и чл. 114 от Закона за движение по пътищата, на чл. 165 от ППЗДВП - когато пресичат платното за движение, пешеходците са длъжни: 1. ако наблизко има пешеходна пътека, да я използват; 2. преди да навлязат на платното за движение, да се съобразят с разстоянията до приближаващите се пътни превозни средства и с тяхната скорост на движение. Оспорва твърдението, че в причинно-следствена връзка с осъществяване

механизма на пътно - транспортно произшествие от 03.07.2021 г., за ищеца са настъпили описаните в исковата молба травматични увреждания, че описаните контузии в различни анатомични части на тялото са възникнали в пряка причинно-следствена връзка с механизма на произшествието, както и че ищцата не е напълно възстановена към момента и ще търпи неудобства и негативни последици до живот. Оспорвам всички твърдения за характеристики на лечебния процес и за продължителност на лечението, за настъпили неимуществени вреди, за техния интензитет и проявление, както и твърденията за наличие на причинно-следствена връзка между твърдените неимуществени вреди и механизма на произшествието. Оспорвам твърдението за настъпване на вреди, обосноваващи размера на исковата претенция като прекомерен. Възражавам, че исковата сума е недължима поради принос на ищеца за настъпване на вредоносния резултат. Оспорвам изцяло иска за присъждане на лихва като акцесорен. Излага, че отговорността на застрахователя по „Гражданска отговорност“ на автомобилистите се поражда на договорно основание, като е функционална от отговорността на причинителя на вредите и не е деликтна по своя характер. В конкретния случай при ответника е подадено искане за определяне на застрахователно обезщетение от ищеца, по което е образувана застрахователна преписка № 0000-1000-03-21-7514. По посочената преписка е налице произнасяне, за което насрещната страна е уведомена, поради което поддържа, че застрахователят не е изпаднал в забава от момента, посочен в исковата молба 10.11.2021 г. и претенцията по предявения акцесорен иск е неоснователна, вкл. по аргумент от чл. 497 от Кодекса за застраховането.

По делото е постъпил отговор от ТЛП К. Л. В. /л. 42/, с който оспорва предявения иск като неоснователен.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, I-9 състав, като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2, във вр. с чл.12 ГПК, по свое убеждение, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 432 КЗ, вр. чл. 45, ал.1 ЗЗД.

Настоящият съдебен състав намира, че предявеният иск е допустим като в тази връзка следва да изложи следните съображения: в разпоредбата на [чл. 498 КЗ](#) /в сила от 01.01.2016г./ се съдържа абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимост на прекия иск на пострадалия от настъпило застрахователно събитие срещу застраховател. В тази връзка увреденото лице, което желае да получи застрахователно обезщетение, следва да отправи първо към застрахователя писмена застрахователна претенция по реда на [чл. 380 КЗ](#). Ако застрахователят не е платил в срока по чл. 496 КЗ, откаже да плати обезщетение или ако увреденото лице не е съгласно с размера на определеното или изплатеното обезщетение пострадалият може да предяви претенцията си пред съда. В случая видно от представения по делото отговор на исковата молба /л. 15/ се установява, че ответникът признава неизгоден за него факт – отправената от страна на ищеца застрахователна претенция по реда на [чл. 380 КЗ, въз основа на която при ответника е образувана застрахователна преписка № 0000-1000-03-21-7514/10.08.2021г. В този смисъл е и представената по делото от самия ответник застрахователна преписка /л. 76 и сл./.](#) Ето защо съдът намира възражението на ответника за недопустимост на предявения иск за несъстоятелен.

Съгласно разпоредбата на чл. 432 КЗ, увреденият, спрямо когото застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя, покрил риска „гражданска отговорност“ на делинквента. Основателността на иска, освен наличието на валидно застрахователно правоотношение, предполага да се установи наличието на правопораждащ деликтната отговорност на водача, причинил ПТП фактически състав, който включва елементите: поведение, противоправност на поведението, вина, настъпили вреди, причинна връзка между вредите и противоправното, виновно поведение. Субективният елемент от състава – вината, разбирана като конкретно психично отношение на лицето към собственото му поведение и неговите обществено укорими последици, се презумира, съгласно чл.45, ал.2 ЗЗД. Обективните елементи от състава на деликта следва да се докажат от ищеца, по аргумент от чл. 154, ал.1 ГПК, като субективният елемент се приема за доказан при липсата на ангажирани доказателства за оборване на законовата презумпция от страна на ответника.

При анализа на елементите от фактическия състав на предявените иски следва да се посочи следното: с изготвения по делото доклад от 31.05.2022г. /л. 42/ са отделени като безспорно установени и ненуждаещи се от доказване в отношенията между страните следните обстоятелства: наличието на валидно застрахователно правоотношение сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ относно лек автомобил „Хюндай Гетц“ с рег. № *****, валиден към датата на ПТП, с ответника; настъпване на ПТП на 03.07.2021г.

От представения констативен протокол за ПТП от 03.07.2021г. /л. 5/, изготвен от Б.М., мл. инсп. при СДВР, се установява, че на посочената дата – 03.07.2021г. около 08.30 часа е настъпило пътно транспортно произшествие, при което ищцата, която водачът на лек автомобил „Хюндай Гетц“ с рег. № ***** – конституираната в настоящото производство като ТЛП К. Л. В. се е движела с посока на движение от бул. „Тодор Александров“ към ул. „Цар Симеон“ и в района на спирка МГТ № 2113 – ул. Пиротска участва в ПТП с намиращия се на платното за движение пешеходец – ищцата на С. Г. Н.. В протокола е посочено, че пешеходецът С. Н. е с работна диагноза фрактура на лява ключица.

Протоколът за ПТП е официален свидетелстващ документ, поради което има обвързваща съда материална доказателствена сила относно удостовереното в него обстоятелство, пряко възприето от съставителя му – настъпилото ПТП. По отношение на описания от съставителя механизъм на настъпване на ПТП, протоколът няма материална доказателствена сила, тъй като представлява заключение на съставителя му, поради което и съдът не е обвързан от извода на административния орган, а механизмът е елемент от предмета на доказване в производството.

Видно от представеното по делото Решение от 27.04.2023г. по НОХД № 8770/2022г. по описа на СРС, НО, 101 с-в /л. 104/ се установява, че с влязло в сила решение ТЛП К. Л. В. е призната за виновна в това, че около 08,30 часа на 03.07.2021 г. в гр. С., на бул. „Христо Ботев“ с посока на движение от бул. „Тодор Александров“ към ул. „Цар Симеон“, на трамвайна спирка на градския транспорт № 2113- „ул. Пиротска“, означена с пътен знак Д 22 „Трамвайна спирка“ при управляване на моторно превозно средство – лек автомобил „Хюндай“ с рег. № *****, нарушила правилата за движение по пътищата, а именно чл. 66, ал. 1 от Закона за движението по пътищата: „При приближаване от дясната страна на трамвай, спиращ или спрял на означена с пътен знак спирка, водачът на нерелсовото пътно превозно средство е длъжен да спре на един метър зад трамвая“, тъй като не спряла на един метър зад

спрелия на трамвайната спирка трамвай, чийто маршрут бил по линия № 7 и със същата посока на движение като на лекия автомобил, който трамвай приближила от дясната страна, поради което блъснала с предната лява част на колата С. Г. Н., която слязла от първата врата на трамвая, вследствие на което по непредпазливост причинила на С. Г. Н. средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на лявата ключица, довело до трайно затруднение на движенията на горен ляв крайник за срок по- дълъг от тридесет дни – престъпление по чл.343, ал. 1, б. „б“, пр. 2, във вр. чл.342, ал. 1, пр. 3 от НК.

Във връзка с влязлото в сила решение, следва да се посочи, че решението, съгласно чл. 300 ГПК и чл.413, ал.2 НПК е задължително за гражданския съд относно извършването на деянието от осъдения, неговата вина и противоправността на извършеното /в този смисъл е и Тълкувателно решение № 5/05.04.2006г. по тълк. д. № 5/2005г., ОСГК и ОСТК на ВКС/.

От приетата по делото САТЕ /л. 106-л. 112/, неоспорена от страните и кредитирана от съда като компетентно и обективно изготвена се установява, че основната и единствена причина за настъпване на процесното ПТП е движението на лекия автомобил по пътното платно при спрял трамвай на трамвайната спирка на МГТ № 2113 „ул. Пиротска“.

Във връзка с механизма на процесното ПТП, по делото са събрани гласни доказателства, получени чрез разпита на свидетеля Ц. П. У. /л. 92 и сл./, кредитирани от съда като обективни и кореспондиращи на наличния по делото доказателствен материал, от които се установява следното: свидетелят У. се е намирала в същия трамвай № 7, в който е пътувала и ищцата и е възприела непосредствено процесното ПТП като се е намирала зад ищцата и е била слязла с единия си крак от трамвая; ищцата е била „врхлетяна“ от процесния лек автомобил като след удара е паднала на ръката си, при което е изпитала много силна болка; възприела е как водачът на процесния автомобил е прегърнал ищцата и е признал вината си; свидетелката заявява категорично, че ако ищцата се е намира зад нея, със сигурност самата свидетелка би пострадала от процесното ПТП.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът счита, че ищцата е доказала при условията на пълно и главно доказване, че механизмът на процесното ПТП напълно съответства на описания в ИМ.

Възражението на ответника за наличие на съпричиняване е неоснователно, поради следните съображения: Съгласно Решение №206/12.03.2010г. по т.д.№35/2009г. на II т.о. на ВКС, Решение №59/10.06.2011г. по т.д.№286/2011г. на I т.о. на ВКС, решение №98/24.06.2013г. по т.д.№596/12г. на II т.о. на ВКС и Решение №99/08.10.2013г. по т.д.№44/2012г. на II т.о. на ВКС изводът за наличие на съпричиняване по смисъла на чл.51 ал.2 от ЗЗД предполага доказани по безспорен начин конкретни действия или бездействия на пострадалия, с които той обективно е способствал за появата на вредоносния резултат, като е създал условия за настъпването му или го е улеснил. В случая в производството по предявения иск от анализирания по-горе доказателства се установи, че вредите са причинени единствено в резултат от противоправното поведение на делинквентата К. Л. В..

Във връзка с размера на вредите по делото са приети основна СМЕ /л. 83 – л. 89/ и допълнителна СМЕ /л. 123-л. 128/, неоспорени от страните и кредитирани от съда като обективно и професионално изготвени, от които се установява следното: при процесното ПТП ищцата е получила счупване на лявата ключица; приложено е оперативно лечение, изразяващо се в открито наместване на счупването и фиксиране

на фрагментите с Хук Плака; една година след операцията е проведено второ оперативно лечение за отстраняване на металната остеосинтеза; оперативното лечение се е наложило, поради наличната дислокация на фрагментите на счупената ключица; като трайна последица, след оперативното лечение ще остане оперативен белег в областта на лява раменна става, по проекция на лявата ключица; при проведен телефонен разговор с ищцата, последната е съобщила и за ограничен обем движение в лява раменна става; през периода на лечение ищцата е търпяла болки и страдания за период от около 4 месеца като първите 2 месеца болките са били с по-голям интензитет; видно от представената по делото медицинска документация експертът е обосновал тезата, че ищцата е с установено счупване на лявата ключица във външния ѝ край и с разместване на фрагментите; в приложената медицинска документация няма данни за наличието на увреждания, тип „контузи“ по тялото на ищцата; при нормално протичане на лечебния процес, без усложнения, възстановителният процес при такъв вид увреждания е около 4 месеца; няма причинно следствена връзка между забавянето на операцията с 5 дни и възстановителния процес при ищцата; първоначалният отказ от хоспитализация и оперативно лечение и провеждането на оперативно лечение 5 дни след травмата не се е отразило съществено върху начина протичане и продължителността на лечебния процес при ищцата; при нормално протичане на лечебния процес, без усложнения, срокът на зарастване на счупванията на ключицата е около 3-4 месеца; по делото няма приложени документи за наличието на усложнения, които да променят срока и начина на протичане на възстановяването; не е установено качествено ново състояние на счупването на ключицата, настъпило в периода между инцидента и оперативното лечение; по делото няма данни за забавено възстановяване от полученото увреждане; тъй като ключицата е разположена подкожно, поставената метална остеосинтеза проминава над кожата и много лесно се притиска, което предизвиква болки и дискомфорт; освен това металната плака може и да ограничи обема на движение в раменната става, което също налага нейното отстраняване; по делото няма приложена документация за наличието на трайни последици от полученото увреждане при ищцата; при разпита на вещото лице в проведеното на 01.02.2024г. /л. 124/ същото е посочило, че от представения по делото лист за преглед на пациент в КДБ /СО при УМБАЛСМ „Пирогов“ е установило, че е посочено „счупване на горния край на раменната кост“, което е различна диагноза от счупване на ключицата, доколкото между двете части от тялото има разстояние, но оплакванията и при двете увреждания са същите – болки в раменната става; забавата от 5 дни не се отразила върху лечението; интензитетът на неудобствата и болките у ищцата са същите, само че тя е нямало да търпи тази болка в продължение на седмицата от пет дни, през които не е била оперирана и периодът на тези неудобства и дискомфорт е щял да бъде по-кратък, ако е било предприето веднага оперативно лечение, а не е имало забава от тези 5 дни; не е било необходимо ищцата да отива в друга държава, за да се завърши лечението.

Във връзка с размера на претендираното обезщетение по делото са събрани гласни доказателства, получени чрез разпита на свидетеля на ищцата С. А.С. /л. 65 и сл./, чийто син е във фактическо съжителство с ищцата, от които се установява следното: освен счупената ключица, в резултат от процесното ПТП ищцата е имало и няколко натъртени ребра; направили са ѝ операции, претърпяла е много болки; трябвало е да пие лекарства, поставили са ѝ и инжекции; била е настанена за една седмица в болнично заведение; при изписването ѝ за домашно лечение за ищцата се е грижила изцяло съпругата на свидетеля като последната е слагала храната, помагала е на ищцата да се изкъпе, да се облече, защото ищцата не е можела да повдигне изобщо

лявата си ръка от половината нагоре; придружавала е ищцата в гр. С. за рехабилитация, защото ищцата не е можела да си движи въобще ръката от болки; ръката на ищцата е била вързана с бинт след операцията, останал ѝ е белег, който не може да заздравее; ищцата не може да спи нощем, защото изпитва силни болки, които продължават и към момента на даване на показанията на свидетеля, като болките са особено интензивни при студено време; ищцата вече не може да използва ръката си, както преди; не може напълно да изпъне ръката си; ищцата не може да работи оттогава, преди инцидента ищцата е работила като сервитьорка като след инцидента, заради болката, не може да се върне на работа; ищцата е преживяла психически стрес; изпитала е силен страх; станал е по-нервна; започнала е да говори на по-висок тон; изпитвала е страх да излезе на пътя; останал е голям белег върху ръката ѝ.

Ищцата е представила медицински документи, които са взети предвид при изготвяне на заключението на съдебно-медицинската експертиза, поради което и съдът, който не разполага с необходимите специални знания, не ги обсъжда.

Във връзка с размера на причинените от ПТП вреди в ППВС № 4/68 на ВС е указано, че понятието „справедливост“ по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания могат да бъдат характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и др. От значение са и редица друго обстоятелства, които съдът е длъжен да обсъди и въз основа на оценката им да заключи какъв размер обезщетение по справедливост да присъди за неимуществени вреди.

Неимуществените вредите са неблагоприятни изменения в правната сфера на ищеца и се изразяват в увреждане на неимуществено благо, обект на абсолютното субективно право – здравето ѝ – обект на правото на лична /физическа/ неприкосновеност, прогласено в чл. 28 КРБ.

Здравето е такова състояние на човешкия организъм, което го характеризира от гледна точка физиологично функциониране на съвкупността от тъкани, органи и системи. Обект на правна закрила е здравето на всяко физическо лице, независимо от медицинското му състояние към момента на увреждането. Неблагоприятното засягане на здравето на ищеца се изразява в получените от него сътресение на мозъка по типа на зашеметяване, без изпадане в кома; контузия на главата – дясно теменно; травма на нервните коренчета в поясния отдел на гръбначния стълб; контузия на таза, причинили на пострадалия временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Предвид обстоятелството, че увреденото благо – здраве е неценимо в пари, претърпените вреди са неимуществени – не подлежат на точна парична оценка и съответно размерът на дължимото обезщетение, съгласно чл. 52 ЗЗД, следва да бъде определен по справедливост от съда.

В настоящия случай следва да се вземат предвид следните специфични особености: видно от изготвената по делото СМЕ се установява, че интензитетът на причинените болки е продължил сравнително дълъг период от време – през периода на лечение ищцата е търпяла болки и страдания за период от около 4 месеца като първите 2 месеца болките са били с по-голям интензитет; като трайна последица, след оперативното лечение ще остане оперативен белег в областта на лява раменна става, по проекция на лявата ключица. Следва да се съобрази и обстоятелството, че

първоначалният отказ от хоспитализация и оперативно лечение и провеждането на оперативно лечение 5 дни след травмата не се е отразило съществено върху начина протичане и продължителността на лечебния процес при ищцата; при нормално протичане на лечебния процес, без усложнения, срокът на зарастване на счупванията на ключицата е около 3-4 месеца; по делото няма приложени документи за наличието на усложнения, които да променят срока и начина на протичане на възстановяването; не е установено качествено ново състояние на счупването на ключицата, настъпило в периода между инцидента и оперативното лечение; по делото няма данни за забавено възстановяване от полученото увреждане. С оглед приетото заключение съдът не кредитира показанията на свидетеля С. А.С., че ищцата вече не може да използва ръката си, както преди и не може напълно да изпълне ръката си; ищцата не може да работи оттогава по делото, доколкото експертът категорично заявява, че няма приложени документи за наличието на усложнения, които да променят срока и начина на протичане на възстановяването.

Предвид обосноваването заключение на вещото лице, съдът приема, че за справедливото възмездяване на неблагоприятното засягане на здравето, резултат от настъпилото ПТП, обезщетението следва да бъде определено в нормалния за такива случаи размер, съответстващ на жизнения стандарт и конкретните икономически условия за живот в страната и следва да бъде престирана сума в размер на 20 000 лева, която би съставлявала справедливо обезщетение за причинените от деянието вреди като се съобрази обстоятелството, че като трайна последица, след оперативното лечение ще остане оперативен белег в областта на лява раменна става, по проекция на лявата ключица, както и обстоятелството, че се е наложило провеждането на две оперативни интервенции в срок от една година. Престиране на сума над този размер би довела до неоснователно обогатяване на ищеца, тъй като вреди, надхвърлящи този размер не са доказани. Следователно, предявеният иск за възмездяване на неимуществените вреди е доказан за размера от 20000 лева, като за разликата до пълния предявен размер от 40000 лева следва да бъде отхвърлен.

По отношение на искането на ищеца за присъждане на законна лихва, следва да се посочи, че въз основа на депозирана от ищцата молба за присъждане на застрахователно обезщетение, при ответника е образувана [застрахователна преписка № 0000-1000-03-21-7514/10.08.2021г. /л. 76 и сл./](#). В тази връзка в разпоредбата на чл. 496, ал. 1 КЗ е посочено, че застрахователят дължи законната лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение, ако не го е определил и изплатил в срок считано от по-ранната от двете дати: 1. изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, ал. 3; 2. изтичането на срока по чл. 496, ал. 1 освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на чл. 106, ал. 3. В настоящия случай възражението на ответника, че ищецът не е посочил банковата си сметка в депозираната молба е несъстоятелен, доколкото видно от представеното по делото от самия ответник електронно съобщение /л. 74/ се установява, че на 24.11.2021г. ответникът е предложил на ищцата да заплати сумата от 9100 лева, като не е поискано представянето на каквито и да било допълнителни документи, поради което съдът намира, че с първоначалната молба ищцата е представила всички необходими документи.

С оглед гореизложеното е основателно искането за присъждане на законна лихва върху главницата, считано от 10.11.2021г. /изтичането на 3-месечен срок от датата, на която била отправена доброволната покана до застрахователя, по реда на чл.

380 КЗ/ до окончателното плащане на сумата.

-

По отговорността за разноските:

С оглед изхода на спора, право на разноски възниква за всички страни по делото. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК, вр. чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 ЗАдв., вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения на адв. С. К. Н. следва да се присъди по съразмерност сумата от 1925.00 лева, съразмерно с уважената част от иска.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК на ответника се дължат разноски в общ размер от 760.00 лева, съразмерно с отхвърлената част от иска /сумата от 520.00 лева – юрисконсултско възнаграждение, сумата от 1000 лева – депозити за вещи лица/.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК, съразмерно с уважената част от иска ответникът следва да заплати в полза на бюджета на СГС сумата от 1000.00 лева – държавна такса и депозити за вещи лица.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗК „Л.И.” АД, с ЕИК *****, с адрес: гр. С., ул. „С.ско ***** да заплати на С. Г. Н., с ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. С., бул. *****, на основание чл. 432 КЗ, вр. чл. 45 ЗЗД сума в размер на **20000 лева**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди /преживени болки и страдания/ от настъпило застрахователно събитие по договор за застраховка „Гражданска отговорност“, полица № BG/22/121000045925, валидна от 04.01.2021г. до 03.01.2022г., ведно със законната лихва, считано от 10.11.2021г. до окончателното изплащане на вземането като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за разликата над сумата от 20000 лева до пълния предявен размер от 40000 лева.

ОСЪЖДА ЗК „Л.И.” АД, с ЕИК *****, с адрес: гр. С., ул. „С.ско ***** да заплати на адв. С. К. Н. от Софийска адвокатска колегия, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, вр. чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 ЗАдв., вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения сумата от **1925.00 лева** – адвокатско възнаграждение по съразмерност за производството пред СГС.

ОСЪЖДА С. Г. Н., с ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. С., бул. ***** да заплати в полза на ЗК „Л.И.” АД, с ЕИК *****, с адрес: гр. С., ул. „С.ско *****, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от **760.00 лева** – разноски по съразмерност за производството пред СГС.

ОСЪЖДА ЗК „Л.И.” АД, с ЕИК *****, с адрес: гр. С., ул. „С.ско ***** да

заплати, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК в полза на бюджета на Софийски градски съд сумата от **1000.00 лева** – държавна такса и депозити за вещи лица, съразмерно с уважената част от иска.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на ТЛП – К. Л. В., с ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. С., ул. *****.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____